

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem skildrede de Lidelser, han har været ude for med Hensyn til at faa at vide, hvad Lovforslaget egentlig indeholder. Hans Beklagelser i den Anledning kan maaske gøre et vist Indtryk paa Mennesker uden for denne Bygning, naar de hører om 82 Ændringsforslag, som man ikke har haft Lejlighed til at gennemse. Men det er jo ikke saadan, at Landstinget er en Slags Konklave, hvor der ikke siver noget ind om, hvad der foregaar udenfor, eller noget ud om, hvad der foregaar indenfor. Der er jo Kontakt mellem dette Tings Medlemmer og Partier og det andet høje Tings Medlemmer og Partier, og der er god Anledning til at kende Forslagene og kende Forslagenes Gang gennem det andet høje Ting, hvilket vi ogsaa alle ved er Tilfældet.

Den ærede Ordfører brugte dernæst det Udtryk, at hans principale Standpunkt — saadan forstod jeg det — var dette, at der var tilstrækkelig Hjemmel i Sundhedsvedtægterne rundt i Kommunerne, og det var ogsaa blevet bekræftet gennem Sundhedskommissionernes Virksomhed ude omkring. Dø er jeg imidlertid afgjort uenig med det ærede Medlem. Alene den lille Rejse, vi foretog til Provinsen, var for alle Udvalgets Medlemmer af alle Partier et talende Vidnesbyrd om, at var der noget, man ikke kunde sige, var det dette.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at han ikke kunde være med til en Bestemmelse om, at Brugen af en Ejendom kunde forbydes efter et vist Antal Aar, hvis den enten paa Grund af uheldig Byggemaade eller paa Grund af daarlig Vedligeholdelse er betydelig ringere end den almindelige Bebyggelse i Kommunen. Jeg forstaar, at det ærede Medlem derved hentydede til Bestemmelsen i § 14, der angaar Kondemnering, og at det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for det samme Synspunkt, som er fremkommet i en Henvendelse fra Kreditinstitutterne. Jeg kunde ønske at bede det ærede Medlem og de paagældende højtidelige Institutter om at citere de paagældende Bestemmelser rigtigt, naar man vil angribe dem. Bestemmelsen indledes med:

„Har en Ejendom sundhedsmæssige Mangler, der vel ikke er af saadan Art, at dens Benyttelse ifølge § 11 straks kan forbydes, men dens Beskaffenhed enten paa Grund af uheldig Byggemaade eller daarlig Vedligeholdelse er betydelig ringere end den almindelige Bebyggelse i Kommunen, kan Boligtilsynsraadet efter

Indstilling eller Erklæring fra det paagældende Boligtilsyn“

træffe den nævnte Beslutning. Der skal med andre Ord være Tale om visse sundhedsmæssige Mangler, om en vis sundhedsmæssig Skadelighed; det er det, der er det grundlæggende for hele dette Lovforslag, og derfor er mange af Ankerne mod Lovforslaget og den Kritik, der offentlig har været fremsat over for det, bygget paa et urigtigt Grundlag.

Den ærede Ordfører for Venstre antydede derefter, at disse Bestemmelser — og jeg forstod ogsaa andre — skulde være kommet i betænkelig Nærhed af Grundlovens Bestemmelser til Sikring af Ejendomsretten. Det er jo ved at blive noget af en Mode i visse Kredse herhjemme, hver Gang der er en eller anden Bestemmelse i et Lovforslag, som man ikke kan lide, saa at tale om, at den vist er i for stor Nærhed af Grundlovens Bestemmelser. Det tror jeg man skulde høre op med, for naar man anvender denne Fremgangsmaade paa Omraader, hvor det er urimeligt, saa virker det sløvende paa Befolkningen, saa gaar det som i den gamle Historie, hvor man meldte Ulvens Ankomst hver Time eller hver Dag, og saa var der ingen, der troede paa, at Ulven kom, da det endelig var Tilfældet. Disse Bestemmelser om Sikring af Ejendomsretten skulde man behandle med langt større Omhu og Højtidelighed, end man faktisk gør, naar man søger at bilde Befolkningen ind, at Regeringen hveranden Dag fremsætter Lovforslag, der søger at komme disse Bestemmelser for nær. Det er for øvrigt ogsaa en uørt Anklage, hvis det ærede Medlem virkelig mener det, mod Det konservative Folkeparti, som har givet Lovforslagets Principper sin Tilslutning. Det ærede Medlem brugte endogsaa det Udtryk, at jeg havde vovet mig for langt ud. Nej, det ærede Medlem kan være sikker paa, at der er fast Grund under Fødderne ogsaa i juridisk Henseende. Og helt urimeligt var det, naar det ærede Medlem i denne Forbindelse fremdrog Spørgsmaalet om, hvilket Standpunkt man i det hele taget har til den private Ejendomsret. Hvis man endelig skulde udtale sig om dette Lovforslags Forhold til den private Ejendomsret, saa er Lovforslaget jo fra Paragraf til Paragraf en Anerkendelse af den private Ejendomsret. Hvis det ikke var det, hvorfor skulde man saa omgærde alle de Bestemmelser, der tager Sigte paa Ekspropriation, Kondemnering o. s. v., med saa stor Omhu med Hensyn til at sikre, at de Borgere, der afstaar deres Ejendom, faar den